

EUROOPAN RAHAPOLIITTINEN INSTITUUTTI

EUROOPAN RAHAPOLIITTISEN INSTITUUTIN LAUSUNTO

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, jäljempänä perustamissopimus, 106 artiklan 6 kohdan ja 109 f artiklan 8 kohdan sekä Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön 42 artiklan mukaisesta Euroopan unionin neuvoston pyynnöstä, joka koskee komission ehdotusta, jäljempänä ehdotus, neuvoston päätökseksi jäsenmaiden viranomaisten velvollisuudesta kuulla Euroopan keskuspankkia suunnitelmista lainsäädännöksi

(98/C 190/05)

CON/98/14

1. Tätä lausuntoa on pyytänyt 6 päivänä maaliskuuta 1998 päivätyllä kirjeellä Euroopan unionin neuvosto, joka lähetti tätä tarkoitusta varten ERI:lle asiakirjan KOM(97) 725 lopullinen. Asiakirja sisälsi ehdotuksen ja siihen liittyvän selittävän muistion. Lausunnon antaminen kuuluu ERI:n toimivaltaan perustamissopimuksen 106 artiklan 6 kohdan ja 109 f artiklan 8 kohdan perusteella.
2. Ehdotuksen tarkoituksena on määrittää rajat ja ehdot, jotka koskevat jäsenvaltioiden viranomaisten velvollisuutta kuulla EKP:tä sen toimivaltaan kuuluvista suunnitelmista lainsäädännöksi. Ehdotuksessa heijastuu tietyssä määrin ERI:n kuulemiseen sovellettava tämänhetkinen lainsäädännöllinen tilanne.
3. Johdanto-osan kolmannen kohdan viittaus ”draft legislation” tulisi korvata viittauksella ”draft legislative provisions” ehdotuksen 1 artiklan määritelmän mukaisesti.
4. Artiklan 1 kohdan 2 sanat ”or continuing legislation” ehdotetaan poistettavaksi. Näiden sanojen merkitys ei ole selvä, mikä saattaa aiheuttaa ongelmia ehdotuksen tulkinnassa ja soveltamisessa.
5. ERI on samaa mieltä siitä, ettei asioita, joista EKP:tä on ehdotuksen artiklan 2 mukaan kuultava tarvitse luetella tyhjentävästi.
6. ERI pitää myönteisenä sitä, että päätökseen 93/717/EY verrattuna ehdotuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohta sekä johdanto-osan kuudes kohta antavat enemmän tietoa kuulemismenettelyyn sovellettavista määräajoista. Vaikka ERI on aikaisemmin useimmiten psytynyt noudattamaan jopa erittäin lyhyitä kansallisten viranomaisten asettamia aikarajoja, kokemuksen perusteella on todettava, että kuulevaan viranomaiseen kohdistuva vaatimus kiireellisyysperusteiden esittämisestä ja vastausajan pidentämismahdollisuus voivat lisätä lausunnotmenettelyn tehokkuutta ja täsmällisyyttä.
7. Mitä tulee ehdotuksen 4 artiklaan, olisi tutkittava, voidaanko menettelyn tehokkuutta lisätä tiedottamalla EKP:lle päätöksen implementointia koskevista kansallisista toimenpiteistä. Tällaisessa tapauksessa olisi suositeltavaa määrittää 4 artiklassa määräpäivä, johon mennessä EKP:lle on tiedotettava jäsenvaltioiden toimenpiteistä.
8. Tämä lausunto julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Frankfurtissa 6 päivänä huhtikuuta 1998